

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verder te noemen: het College, heeft op 1 november 2021 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie Erasmus School of Economics (ESE), namens de decaan, hierna verweerder, van 13 oktober 2021 betreffende een (definitief) (negatief) bindend studieadvies.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het negatief bindend studieadvies van 19 augustus 2021;
- de vernietiging van het negatief bindend studieadvies van 19 augustus door het College op 15 september 2021 met zaaknr. 21.215;
- het horen van appellante op 11 oktober 2021;
- het (nieuwe) negatief bindend studieadvies van 13 oktober 2021;
- het beroepschrift van appellante van 15 oktober 2021;
- het advies van de studieadviseur van 25 oktober 2021;
- de aanvulling van verweerder van 28 oktober 2021.

1.2. Met het oog op de behandeling van het beroep is op 1 november 2021 een digitale hoorzitting gehouden. Appellante is verschenen, bijgestaan door Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door

1.3. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt volgens artikel 7:21 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) door het verhandelde ter zitting op te nemen in het besluit van het College.

2. Het geschil

2.1. Appellante kan zich niet verenigen met het genomen besluit en voert daartoe, kort samengevat primair het volgende aan:

- niet inzichtelijk is op welke wijze een belangenafweging heeft plaatsgevonden;
- onvoldoende rekening is gehouden met de coronapandemie én haar persoonlijke omstandigheden. In dat licht wijst zij ook op de lange wachtlijsten bij de GZ-psycholoog en het feit dat zij acht weken lang één sessie per week gevolgd heeft bij de universiteitspsycholoog. Verder brengt zij naar voren dat zij deze omstandigheden reeds in mei 2020 heeft gemeld aan een studieadviseur;
- tot slot doet zij een beroep op de hardheidsclausule omdat zij door het zoekraken van het tentamen Statistiek extra studiestress had ervaren en zich onvoldoende voor het vak kansrekening heeft kunnen inzetten;

In het bijzonder brengt zij naar voren dat:

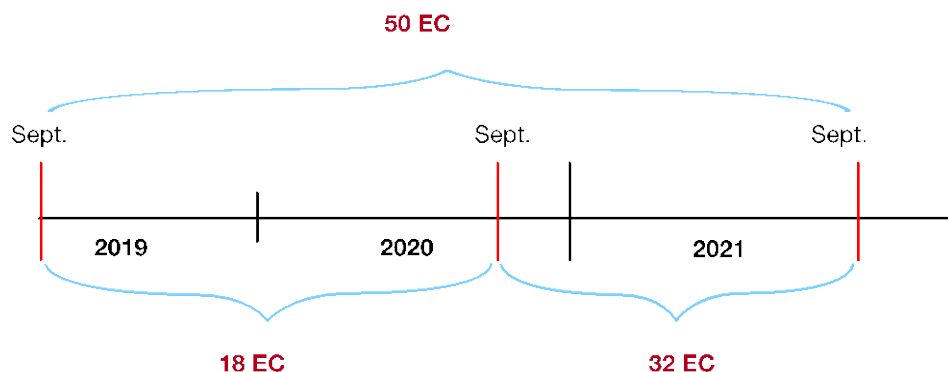
- a. de uitspraak van het College onvoldoende in acht is genomen;
- b. een causaal verband wél voldoende aanwezig is.

2.2. Verweerder heeft zijn standpunten gehandhaafd en verweer gevoerd. In het bijzonder voert hij het volgende aan:

- de door appellante gemelde persoonlijke omstandigheden laten wel een duidelijk verband zien met haar studievoortgang in 2019-2020 (waarvoor zij een aangehouden BSA heeft gekregen), maar niet in diezelfde mate met haar studievoortgang in 2020-2021;
- appellante heeft in studiejaar 2019-2020 18 EC en studiejaar 2020-2021 32 EC behaald, maar zonder de tentamens inleiding statistiek afgelegd te hebben. Daarmee heeft appellante niet alles gedaan wat van haar verwacht kon worden om haar bachelor-1 tijdig af te ronden.

3. Uitgangspunten

- I. Appellante is begonnen aan de bacheloropleiding econometrie in het studiejaar 2019-2020;
- II. Vanwege de coronacrisis heeft appellante voor studiejaar 2019-2020 een uitgesteld bindend studieadvies gekregen zulks met het doel dat zij in studiejaar 2020-2021 alsnog aan de norm van 60 EC voor het bindend studieadvies kan voldoen;
- III. Appellante heeft aan het eind van studiejaar 2020-2021 niet alle onderwijseenheden van bachelor 1 met goed gevolg afgelegd en van de decaan een negatief bindend studieadvies gekregen;
- IV. Het verloop van het aantal studiepunten is als volgt (schets College):



4. Het wettelijk kader

4.1. In artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") is voor zover van belang het volgende bepaald:

1. Het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit, hogeschool of levensbeschouwelijke universiteit brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip waarop dat advies wordt uitgebracht.
2. Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd
3. Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. Het instellingsbestuur kan de afwijzing uitstrekken tot opleidingen die met de desbetreffende opleiding het propedeutisch examen gemeen hebben. Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.
4. Voordat het instellingsbestuur tot afwijzing overgaat, geeft het de desbetreffende student een waarschuwing onder bepaling van een redelijke termijn waarbinnen de studieresultaten ten genoegen van dat bestuur moeten zijn verbeterd. Het instellingsbestuur stelt de student alvorens tot een afwijzing over te gaan in de gelegenheid te worden gehoord. (...)"

4.2. In artikel 2.1 van het uitvoeringsbesluit WHW 2008 (hierna: "uitvoeringsbesluit") is voor zover van belang het volgende bepaald:

1. De persoonlijke omstandigheden bedoeld in de artikelen 7.8b, derde lid, en 7.9, derde lid, van de wet, zijn:
 - a. ziekte van betrokkene,
 - b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis van betrokkene,
 - c. zwangerschap van betrokkene,
 - d. bijzondere familie-omstandigheden,
 - e. het lidmaatschap, daaronder begrepen het voorzitterschap, van: (...)
 - f. andere in de regelingen, bedoeld in de artikelen 7.8b, zesde lid, en 7.9, vijfde lid, van de wet door het instellingsbestuur aan te geven omstandigheden waarin betrokkene activiteiten ontplooit in het kader van de organisatie en het bestuur van de zaken van de instelling,
 - g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid, dan wel van een vergelijkbare organisatie van enige omvang, bij wie de behartiging van het algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en die daartoe daadwerkelijk activiteiten ontplooit,
 - h. andere in de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13 van de wet, op grond van artikel 7.13, tweede lid, onderdeel f, van de wet, vast te leggen persoonlijke omstandigheden,
 - i. andere dan in de onderdelen a tot en met h bedoelde persoonlijke omstandigheden die, indien zij door het instellingsbestuur niet in de beoordeling zouden worden betrokken, zouden leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. (...)"

- 4.3. In de Onderwijs- en Examenregelingen BSc Programmas' 2020-2021 (hierna: OER) is, voor zover relevant bepaald:

"Artikel 29 - Het bindend studieadvies

(...)

11. De persoonlijke omstandigheden die in acht worden genomen bij het uitbrengen van het bindend studieadvies zijn:

- a. ziekte van betrokkene;
- b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiebeperkingen van betrokkene;
- c. zwangerschap van betrokkene;
- d. bijzondere familie-omstandigheden;
- e. lidmaatschap van de universiteitsraad, de faculteitsraad of de opleidingscommissie;
- f. andere persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW.

De student die als gevolg van persoonlijke omstandigheden redelijkerwijze kan vermoeden studieovertraging op te lopen, dient dit tijdig aan de studieadviseur te melden. De melding heeft tot doel de studieovertraging ten gevolge van de omstandigheden te beperken en, indien naar het oordeel van de studieadviseur nodig, een individueel studieplan op te stellen. De melding is tijdig indien dit geschiedt binnen vier weken na het begin van een omstandigheid."

- 4.4. In een uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO) van 15 februari 2016 en zaaknr. 2015/264, [r.o. 2.3.1] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Het College stelt voorop dat indien een student persoonlijke omstandigheden heeft gemeld bij een studentendecaan, die decaan gehouden is, voordat het horen van een student als bedoeld in artikel 7.8b, vierde lid, van de WHW, plaatsvindt, een schriftelijk advies uit te brengen, welk advies ook aan de student moet worden verzonden. Zo deze verplichtingen niet al in de eigen regels van de hogeschool zijn neergelegd, vloeien deze voort uit het zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel. Het College merkt voorts op dat de vertrouwelijkheid van de gesprekken niet kan afdoen aan de verplichting van de decaan om toetsbaar, feitelijk juist, begrijpelijk en deugdelijk gemotiveerd advies te geven"

- 4.5. In een uitspraak van het CBHO van 4 februari 2019 en zaaknr. 2018/180, [r.o. 2.5] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Als de rugklachten appellant in het tweede en derde blok beperkten bij het studeren, had hij deze omstandigheid op dat moment ook moeten melden bij de studentendecaan. Appellant behoorde hiermee bekend te zijn (...). Doordat appellant de rugklachten niet tijdig bij de studentendecaan heeft gemeld, heeft deze geen causaal verband tussen de klachten en het achterblijven van de studieresultaten kunnen vaststellen. Ook is daardoor aan de instelling de mogelijkheid ontnomen om appellant te begeleiden bij de studievoortgang en voorzieningen te bieden."

- 4.6. In een uitspraak van het CBHO van 16 maart 2020 en zaaknr. 2019/211, [r.o. 2.3.2] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Voorts overweegt het College dat appellante haar persoonlijke omstandigheden laat heeft gemeld bij de studentendecaan. Appellante heeft ter zitting van het College ook erkend dat zij eerder hiervan melding had moeten maken. Door deze omstandigheden zo laat te melden, heeft zij de opleiding de mogelijkheid ontnomen om advies te geven dan wel voor haar passende voorzieningen te treffen. Tevens heeft de studentendecaan hierdoor het causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet voldoen aan de studievoortgangsnorm niet kunnen vaststellen. Het College is van oordeel dat dit voor risico van appellante komt."

- 4.7. In een uitspraak van het CBHO van 19 juni 2017 en zaaknr. 2017/064, [r.o. 2.4.1] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Ingevolge artikel 7.61, vijfde lid, van de WHW vernietigt, indien het college van beroep het beroep gegrond acht, het de beslissing geheel of gedeeltelijk. Het college is niet bevoegd in de plaats van de geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van artikel 7:25 van de Algemene wet bestuursrecht (...)"

- 4.8. In de kamerstukken II 2007/08 31 352, nr. 6, pp. 4-7 is het volgende, voor zover van belang, opgenomen (onderstreping College):

“Een uitspraak die slechts strekt tot gegrondverklaring van het beroep en vernietiging van het bestreden besluit, wordt vaak gevolgd door een extra bestuurlijke procedure en een nieuw besluit dat – zeker als het bestuursorgaan zijn oorspronkelijke opvatting overeind houdt – uitnodigt tot het starten van een volgende beroepsprocedure. Daardoor kan het lang duren voordat de bestuursrechter het bestreden besluit daadwerkelijk inhoudelijk heeft getoetst c.q. het materiële geschil daadwerkelijk heeft beslecht, en dus ook voordat precies duidelijk is waaraan partijen toe zijn en welke rechtspositie zij ten opzichte van elkaar hebben (...)

Dit wordt in toenemende mate als een probleem ervaren, en kan zelfs in strijd komen met het – in artikel 6, eerste lid, EVRM neergelegde – vereiste van berechting binnen een redelijke termijn en/of het in artikel 13 EVRM neergelegde vereiste van een «effective remedy» (vgl. EHRM 19 maart 1997, JB 1997/98 m.nt. AWH). De periode tussen de indiening van het bezwaarschrift en het uiteindelijke rechtens houdbare besluit bedraagt immers vaak enige jaren, als daartussen een bezwaarschriftprocedure, een beroepsprocedure, een tweede bezwaarschriftprocedure en een tweede beroepsprocedure (moeten) worden afgewikkeld.

Het geringe probleemoplossend vermogen van het bestuursprocesrecht en de daaruit voortvloeiende vertraging van besluitvorming – onder meer als het gaat om maatschappelijk belangrijke of economisch kansrijke projecten – is nadelig voor bestuursorganen, maar ook voor veel burgers. In zoverre zij verwezen naar paragraaf 1 van het algemeen deel van deze toelichting. Hieraan voegen wij nog toe dat een zo efficiënt mogelijke rechtspleging op zichzelf een nastrevenswaardig maatschappelijk belang is, gelet op de noodzaak om het draagvlak voor rechtspraak in het algemeen overeind te houden.

(...)

Uiteraard kan het gebeuren dat een na toepassing van de bestuurlijke lus gewijzigd besluit nog steeds lijdt aan een of meer gebreken die noodzaken tot nadere besluitvorming. In zo'n geval kan de bestuursrechter het besluit alsnog vernietigen. (...) De bestuursrechter is evenzeer bevoegd tot het passeren van formele gebreken (artikel 6:22), (...).”

- 4.9. In het per 1 januari 2013 aan de Algemene wet bestuursrecht (Awb) toegevoegde artikel 8:41a is bepaald dat de bestuursrechter het hem voorgelegde geschil zoveel mogelijk definitief beslecht. Vernietiging van een besluit met de opdracht aan het bestuursorgaan om een nieuw besluit te nemen wordt uitdrukkelijk als laatste mogelijkheid gezien.

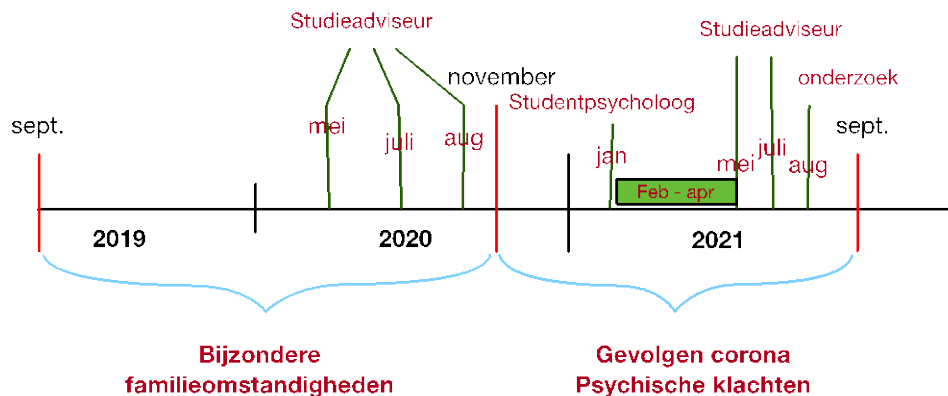
5. Overwegingen

Inleiding

- 5.1. Alvorens het College toekomt aan een beoordeling ziet het zich allereerst voor de vraag gesteld hoe dit geschil finaal kan worden beslecht. Daarbij acht het College het volgende van belang. Zoals volgt uit vaste rechtspraak van het CBHO (bijv. uitspraak CBHO van 19 juni 2017 met zaaknr. 2017/064) is het College ingevolge artikel 7.61 lid 5 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: “WHW”) niet bevoegd om de rechtsgevolgen van een vernietigde beslissing in stand te laten. Evenmin is het College bevoegd om in de plaats van een geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen. Wel is hij bevoegd om op grond van artikel 6:22 van de Awb formele gebreken te passeren als belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld. Hieraan moet worden toegevoegd dat indien een verweerder zijn oorspronkelijke opvatting overeind houdt een gegrondverklaring van het College als zodanig uitnodigt tot het starten van een volgende beroepsprocedure. Voor appellandant kan het daarmee lang duren voordat een besluit daadwerkelijk inhoudelijk wordt getoetst c.q. het geschil materieel is beslecht. Tot slot is een zo efficiënt mogelijke rechtspleging op zichzelf een nastrevenswaardig maatschappelijk belang, gelet op de noodzaak om het draagvlak voor rechtspraak (en dus ook die van het College) in het algemeen overeind te houden. (vgl. kamerstukken II 2007/08 31 352, nr. 6, p. 4).

Toepassing van het voorgaande op het onderhavige geval

- 5.2. Het College zal eerst beoordelen of verweerder op grond van artikel 7.8b WHW tot de conclusie is kunnen komen dat appellante, met inachtneming van haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt is voor de opleiding Econometrie nu haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daarover zijn vastgesteld.
- 5.3. Het College stelt vast dat appellante in het studiejaar 2020-2021, en na aftrek van de reeds eerder behaalde resultaten in het studiejaar 2019-2020, 42 EC had kunnen behalen en daarvan (inclusief compensatie) 32 EC heeft behaald. Aldus heeft appellante weliswaar ruim 75% van de aangeboden vakken (inclusief compensatie) in het studiejaar 2020-2021 behaald, maar heeft zij niet aan de norm van 60 EC voldaan. Verder gaat het College uit van het feit dat appellante de vakken inleiding Statistiek (blok 1), Kansrekening (blok 4), vector calculus (blok 4) en wiskundige methoden (blok 5) niet behaald heeft en in de herkansingsperiode (resit) van het studiejaar 2020-2021 een poging heeft gedaan om het vak kansrekening 1 alsnog met een voldoende af te sluiten. Appellante heeft voor het studiejaar 2020-2021 in het geheel geen poging ondernomen om het vak inleiding statistiek met een voldoende af te sluiten.
- 5.4. Appellante betoogt dat in de periode september 2019 tot november 2020 bijzondere familieomstandigheden een rol speelden. In de daaropvolgende periode heeft zij enerzijds last gehad van de gevolgen van de coronapandemie en anderzijds van diverse psychische klachten zoals stress, slaapproblemen en concentratieproblemen. In dat licht brengt zij naar voren dat zij vanwege de lange wachtlijsten niet terecht kon bij een GZ-psycholoog. Verder heeft zij in de periode februari tot april 2021 acht weken lang een sessie gevolgd met als doel het formuleren van een hulpvraag zodat de GZ-psycholoog direct aan de slag zou kunnen gaan. Deze omstandigheden zou appellante reeds in mei 2020 hebben gemeld aan een studieadviseur. In een schema (door het College) samengevat als volgt:



- 5.5. Het College stelt daarbij vast dat in het studiejaar 2020-2021 appellante (i) weliswaar een tweetal vakken niet heeft gehaald, maar ook een aantal vakken wel heeft gehaald, (ii) de opleiding haar wel in de gelegenheid heeft gesteld om alle tentamens af te leggen om zo een positief bindend studieadvies te verkrijgen, (iii) niet duidelijk is geworden hoe de negatieve impact versterkt zou worden door het (gedeeltelijk) online karakter van het onderwijs en (iv) appellante niet alle kansen heeft benut om voldoende studiepunten te halen (inleiding statistiek). Daarmee heeft zij onder de gegeven omstandigheden niet alles gedaan wat in redelijkheid in haar macht lag om succesvol te studeren danwel om studievertraging te voorkomen. Het voorgaande betekent dat appellante weliswaar stelt dat zij last heeft gehad van de gevolgen van de coronapandemie, maar objectieve gegevens waaruit blijkt dat dit feitelijk zo is geweest en dat dat eraan heeft bijgedragen dat haar studieprestaties (sterk) zijn achtergebleven, heeft zij daarbij niet overgelegd.

- 5.6. Met verweerder constateert het College dat uit het dossier van appellante naar voren komt dat zij moeite heeft met het voldoen aan de studievoortgangsnorm. Zij heeft vanaf de aanvang van haar studie problemen ondervonden en in de afgelopen twee jaar een bescheiden aantal studiepunten behaald, namelijk 18 en respectievelijk 32 EC. De verklaring lijkt – gelet op het bovenstaande – te kunnen worden gevonden in appellantes psychische gesteldheid, die blijkbaar een beperkte belasting mogelijk maakt. Verweerder heeft erkend dat appellante in het studiejaar 2019-2020 door omstandigheden werd belemmerd en haar een uitgesteld bindend studieadvies gegeven. Anders dan appellante betoogt is het College met verweerder van oordeel dat niet gezegd kan worden dat zij voor het studiejaar 2020-2021 aannemelijk heeft gemaakt dat de gehele studieachterstand het gevolg is van de gestelde psychische klachten. Daarbij mocht verweerder in aanmerking nemen dat zij driemaal het propedeusevak kansrekening niet heeft behaald, de vakken vector calculus en wiskundige methoden met de cijfers 5,3 respectievelijk 4,7 heeft afgesloten en het advies om een doorverwijzing te vragen bij de huisarts heeft uitgesteld. Voorts mocht verweerder in aanmerking nemen dat appellante er zelf voor heeft gekozen geen kans te benutten om het vak inleiding statistiek met een voldoende af te ronden. Naar het oordeel van het College mocht verweerder appellante gelet op het voorgaande ongeschikt voor de opleiding achten.
- 5.7. Het College overweegt verder dat, anders dan appellante betoogt, de door haar opgeworpen omstandigheden op zichzelf dan wel tezamen bezien niet tot het standpunt leiden, dat de gevolgen voor haar onevenredig zijn in verhouding tot de met BSA norm te dienen doelen. Daarmee kan verweerder worden gevolgd in zijn standpunt dat er geen aanleiding is om de hardheidsclausule toe te passen.
- 5.8. Hetgeen appellante voor het overige heeft aangevoerd, leidt evenmin tot een ander oordeel.
- 5.9. Het College is gelet op het voorgaande derhalve van oordeel dat verweerder kan worden gevolgd in zijn conclusie dat appellante, met inachtneming van haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt is voor de bacheloropleiding econometrie en operations doordat haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daarover zijn vastgesteld. Inhoudelijk, dus ten materiële, houdt het bestreden besluit in rechte stand.
- 5.10. Vervolgens ziet het College zich gesteld voor de vraag of het bestreden besluit op formele gronden, namelijk wegens een in aanvang niet goed gevolgde procedure en onvoldoende motivering, voor vernietiging in aanmerking komt. Na de eerdere vernietiging is het hier ter discussie staande negatief bindend studieadvies van een onderbouwing voorzien, maar pas hangende beroep is verweerder met een volledige onderbouwing gekomen. Een dergelijke gang van zaken verdient in de ogen van het College niet de schoonheidsprijs. Echter, naar het oordeel van het College is het aannemelijk dat appellante door het geconstateerde gebrek niet is benadeeld en dat het gebrek met toepassing van artikel 6:22 Awb kan worden gepasseerd. Hierbij neemt het College in aanmerking dat appellante veelvuldig is gehoord en zij ter zitting een reactie kon geven op de aanvulling van de motivering. Ook leidt een (nieuwe) grondverklaring op formele gronden blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting niet tot een ander standpunt van verweerder. Daarmee duurt het voor appellante alleen maar langer om een nieuw te nemen besluit inhoudelijk getoetst te krijgen en ligt strijdigheid met het in artikel 13 EVRM neergelegde vereiste van een *effective remedy* op de loer. Wel ziet het College in de procedurele tekortkomingen aan de kant van verweerder aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Conclusie

5.11. De slotsom is dat het (administratief) beroep ongegrond moet worden verklaard met een veroordeling van verweerder in de proceskosten van appellante.

6. Uitspraak

Het College,

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond;
- II. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1068,00 (€1068,00 vermenigvuldigd met wegingsfactor 1) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld te Rotterdam op 1 november 2021 door het College van Beroep voor de Examens van de EUR onder voorzitterschap van (voorzitter), en (leden), in aanwezigheid van, secretaris, en ondertekend door de voorzitter en de secretaris van het college.

Uitspraak zaaknummer 21.281 verzonden op: 7 januari 2022.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs te Den Haag.